

Izšla vsak dan, tudi ob nedeljah in praznikih, ob 5 zjutraj, ob ponedeljkih ob 4 popoldne.

Uredništvo: Ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20, I. nadst. — Vsi dopisi naj se pošiljajo izrednemu listu: Nežalostna pisma se ne sprejemajo in ne vrnejo.

Izredni in redni tisk: Tiskarna „Edinosti“, vpisane zadruge z omejenim poročilom v Trstu, ulica Sv. Frančiška Asiškega št. 20.

Telefon: Uredništvo in uprava št. 11-57.

Naročnine: Za celo leto K 24—
za pol leta 12—
za tri mesece 6—
za tedensko izdajo za celo leto 5/20
za pol leta 2/60

EDINOST

Posamezne številke „Edinosti“ se prodajajo po 6 vinarjev, zastarele številke po 10 vinarjev.

Oglasi se računajo na milimetre v širokosti ene kolone. Cene: Oglasi trgovcev in obrtnikov mm po 10 vinarjev. Oglasi vseh drugih mm po 20 vinarjev. Oglasi v tekstu lista do pet vrst K 20— vsaka nadaljna vrsta 2—

Mali oglasi po 4 vinarjev beseda, najmanj pa 40 vinarjev.

Oglase sprejema inšerati oddelček „Edinosti“. Naročniki in reklamirajoči se pošiljajo v pravi list. Plačuje se izključno le upravi „Edinosti“. — Plača in toži se v Trstu.

Uprava in inšerati oddelček se nahajata v ulici Sv. Frančiška Asiškega št. 20. — Poštnehranični račun št. 841.652.

Boji v srednji Galiciji se nadaljujejo. - Sovražnik pod Sieniawo popolnoma vržen čez San.

Vzhodno od Jaroslavovega sovražni naskoki odbiti. Vzhodno od Drohobycza naši v srditih nočnih bojih zavzeli rusko postojanko. Ruska protiofenziva čez Dnjester zaslula. Predorni poizkusi pri Kolomeji izjalovljeni. Pri Klekah boji. 4000 ujetnikov. Od 2. majnika sem ujetih 194.000 Rusov.

Pri Szawlah manjši boji. Ob Dubisi Nemci napredovali do Betygole. - Boji severno od Yperna. Francozi v Aillyskem gozdu odbiti.

Italijanska odpoved trozvezne pogodbe. Italijanske zahteve napram Avstriji. Avstrijska nota Italiji.

DUNAJ, 21. (Kor.) Uradno se razglša: 21. majnika 1915, popoldne.

Boji na fronti v srednji Galiciji trajajo dalje.

Ruski oddelki, ki so se nahajali še ob saški črti pod Sieniawo na zapadnem bregu reke, so bili vrženi čez reko.

Vzhodno od Jaroslavovega so zavzele čete krvavo zavrnile posamične naskoke močnih sovražnih moči. Število ujetnikov vedno narašča.

V srditih bojih so naše čete vzhodno od Drohobycza z naskokom vzele ruske postojanke in osvojile kraj Neudorf. Začele so 1800 sovražnikov.

Ruska protiofenziva preko Dnjestra v južnovzhodni Galiciji se je ustavila ob prutski črti. Sovražni predorni poizkusi pri Kolomeji so se izjalovili. Vsi napadi na to močno utrdbo so bili odbiti ob najtežjih sovražnikovih izgubah.

V bojih v gorskem ozemlju pri Klekah, ki mestoma še trajajo, je bilo doslej ujetih 4000 sovražnikov.

Od 16. majnika sem je skupno število ujetnikov naraslo za nadaljnjih 20.000. Od 2. majnika sem znaša 194.000 mož.

Namestnik načelnika generalnega štaba: pl. Hofer, fml.

BEROLIN, 21. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 21. majnika.

Jugovzhodno bojišče. — Potočaj nemških čet je neizpremenjen.

Vzhodno od Jaroslavovega so bili večeraj zajeti ujetniki, ki niso bili oboroženi s puškami, temveč s hrastovimi kij.

Vrhovno armadno vodstvo.

Ruske grozovitosti.

DUNAJ, 20. (Kor.) Iz vojnega tiskovnega stana poročajo: V zadnjih bojih na južnovzhodni fronti so Rusi izvrševali izredne grozovitosti. V Szepenici v Bukovini so donski Kozaki židovsko prebivalstvo, ki so je ujeti v tem okraju, postavili na svojo lastno ronto in je gnali proti našim postojankam.

Z nemško-ruskega bojišča.

BEROLIN, 21. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 21. majnika.

Vzhodno bojišče. — V okolici Szawlej je manjši boji. Ob Dubisi je naš napad vzhodno od Podubja došel do Betygole in nam je dal nadaljnjih 1500 ujetnikov.

Tudi vzhodno od Miloszajca in Szeniagole so bili Rusi vrženi čez reko. Dalje proti jugu stoji boj.

Ostanki južno od Njemena poraženih ruskih čet so nadaljevali beg v smeri proti Kownenu.

Vrhovno armadno vodstvo.

Z zapadnega bojišča.

BEROLIN, 21. (Kor.) Wolffov urad poroča: Veliki glavni stan, 21. majnika.

Severno od Yperna so črti in Francozi napadli ponoči našo postojanko vzhodno od prekopa. Boj je tamkaj še v teku.

Napad Angležev južno od Neuwe Chapelle je razpadel v našem ognju.

Francoški napad v Aillyskem gozdu se je izjalovil ob znatnih sovražnikovih izgubah.

Vrhovno armadno vodstvo.

Angleška potrebuje vojaštva.

LONDON, 21. (Kor.) Časopisje priobčuje cele strani oglasov, v katerih zahteva lord Kitchener novih vojakov. Starostna meja se je zvišala na 40 let in najmanjša mera telesne velikosti se je znižala na 5 čevljev 2 palca.

Blokada angleškega vodovja.

LONDON, 20. (Kor.) Reuterjev urad poroča, da je neki nemški podvodnik 40 milj od Kinnairds Heada potopil ribiški parnik »Christolith«. Moštvo se je rešilo.

LONDON, 20. (Kor.) »Lloyds« poroča iz Fraserburgha: Neka danska jadrenica je izkrcala posadko ladje »Lucerne«, ki se je 20. t. m. nahajala 40 milj od Rattray Heada.

Boj za Dardanele.

CARIGRAD, 20. (»Agence Tel. Milli«). Glavni stan javlja: Na dardanelski fronti smo 19. t. m. napadli utrjene sovražnikove postojanke v Ari Burnu. Vselej neverjetne hrabrosti naših čet je bil dosežen zaželjeni smoter na desnem in levem krilu in smo vrgli sovražnika iz njegovih v osprejeh porinjenih postojank.

V središču smo dospeli do sovražnih okopov in smo zasedli levo krilo. Vzeli smo del sovražnih strelskih jarkov in zajeli dve strojni puški. Popoldne je sovražnik pod zaščito svojih ladij poizkusil protinapad proti našemu desnemu krilu, a je bil vržen nazaj ob težkih njegovih izgubah. Naši letalci so tokom napada izvršili dragocene poizvedovalne polete.

Na jugu so bili z lahkoto odbiti sovražnikovi protinapadi pri Siddi Bahrju v noči od 18. na 19. Sovražne ladje pred vhomom v morso ožino so, kakor navadno, menjavale strele z našimi v osprejeh porinjenimi baterijami. Okolopnica »Charles Magne« je zadelala krogla. Naše obrežne baterije so uspešno obstreljevale sovražnikovo artiljerijsko postojanko in taborišče, da je bil sovražnik prisiljen, umekniti se s svojo artiljerijsko postojanko.

Na drugih bojiščih nič novega.

Položaj v Italiji.

RIM, 21. (Agenzia Stefani). Senat je danes sprejel v tajnem glasovanju z 262 glasovi proti 2 zakon, s katerim se dajo vladi za slučaj vojne posebna pooblastila, in se je odgodil na nedolžne čas.

BAZEL, 20. (Kor.) Po neki brzojavki iz Rima, je prišlo tekom seje senata do naslednjega dogodka: Ker se knez Camille, svak nemškega veleposlanika kneza Billovega, ni udeleževal splošnega navdušenja, ga je nahučil socialist Tascia, ki se je nahajal na tribuni. Seja se je morala prekiniti.

Razpeloženje proti vojni.

BEROLIN, 21. (Kor.) Wolffov urad dobliva od svojega privatnega dopisnika iz Rima sledeče zakasnelo poročilo:

Dasiravno intervencionistično časopisje priobčuje cele stolpce dolge brzojavke o domnevne vojne navdušenju v provinci, se strinjajo verodostojne vesti v tem, da v resnici niti industrija, niti trgovina

in severni Italiji, niti vinogradniki na jugu neboje ničesar vedeti o vojni. Tudi v glavnem mestu je razpoloženje medlo. Divji izgrezi poulične druhalj seveda niso zgrešili svojega učinka. Giolitti, ki je prejel stotine pisem, v katerih se mu je grozilo s smrtjo, in ki ni mogel zapustiti svoje hiše, da ne bi bil v smrtni nevarnosti, se je povrnil v svoj piemontski domači kraj Cavour. Drugi prijatelji miru med poslanci in senatorji, katere so na javnih prostorih psovali in pretepali, se komaj še upajo na ceto. Časopisje venomer napada osebe v kraljevi okolici, ki veljajo za protivnike vojne, in zahteva njih odstop.

Nasprotno pa seveda kralja poyosod, kjer se pokaže, pozdravljajo z »evviva la guerra!« in »evviva il re!« isti elementi, ki vsak večer demonstrirajo pred francoskim, angleškim in ruskim poslanstvom ter pripadajo pretežno k radikalni in republikanski smeri.

Javna tajna je, da so pred nedolгим časom prefekti kraljestva, povprašani po razpoloženju svojih okrajev, izvemili prefekte štirih notorično revolucionarnih provinc: milanske, mantovanske, ravenske in jakske, izjavili soglasno, da prebivalstvo želi miru. Vsak ve tudi, da je skoraj ves senat in vsa pretežna večina zbirnice proti vojni. Predvidevati pa je, če se danes stopi pred parlament, da bodo ostrašeni prijatelji miru molčali ali iz strahu, da bi jih smatrali za nepatriotične, soglašali z vojnim krikom. Tako je prišlo v resnici: kakor tako pogostoma v romunskih deželah, terorizira manjšina večino.

K odpovedi trozvezne pogodbe.

BEROLIN, 21. (Kor.) »Norddeutsche Allgemeine Zeitung« piše:

Trozvezna pogodba določa, da casus foederis nastopa za trozvezne države istočasno, če sta ena ali dve pogodbi sklenjeni državi brez direktnega izziva z njune strani napadeni od dveh ali treh držav in zapleteni v vojno. Ko je bila Avstro-Ogrska po sarajevskem atentatu prisiljena nastopiti proti Srbiji, je posegla vmes Rusija, mobilizirala vso svojo oboroženo silo in povzročila krvavo vojno. Izziv je bil na ruski strani. Vkljub temu pa je smatrala Italija, trdeč, da je Avstro-Ogrska napadla Srbijo in tako povzročila, da je posegla vmes Rusija, da ni podan casus foederis (slučaj zveze). Poudarjala je tudi, da je Avstro-Ogrska, ko ni prej obvestila Italije o ultimatu Srbiji, prekršila člen 7. trozvezne pogodbe. Sklicavanje na ta člen bi bilo utemeljeno, ko bi bila šla Avstro-Ogrska za tem, da bi si osvojila kakšno ozemlje na Balkanu. Dunaj pa je že pred izbruhom vojne izjavil v Petrogradu in Rimu, da Avstrija ne gre za razširjenjem ozemlja na stroške Srbije. Avstro-Ogrska in Nemčija bi bili torej upravičeni, da bi ne priznali prigovorov Italije, pri čemer zavezniki dolžnosti. Smatrali ste pa za bolje, da priznate enostransko razlago trozvezne pogodbe in se zadostite z dobrohotno neavtrnostjo. Avstroogrška vlada je izjavila, da je načelno pripravljena, misliti pri močeh izpremembi moči na morebitne kompenzacije.

V nadaljnjem poteku, po smrti di San Giuliana pa se je kazalo vedno bolj, da delujejo v Italiji močnejše sile, da bi se za neavtrnost izvele od podonavske monarhije še posebne koristi. Italija se je

Mirno zadovoljstvo in neomejno zaupanje je bila posledica medsebojne iluzije. Poleg tega je bila Pivočina garderoba bogato opremljena, in ko so se začele denarne stiske, je bilo lahko dobiti upanja od peka, mesarja itd., ki so bili navajeni točnega plačevanja in se torej niso upirali, ko sta začela prvikrat jemati na upanje.

Toda vse to ni moglo trajati dolgo. Računi so zrastle do znatne višine. Trgovci je poslal svoj račun, a plačal ga mu ni nihče. Ker je poznal Arzena po imenu in po videzu, se je obrnil nanj. Lahko si je misliti, da Bochu ne le da ni plačal računa, temveč da je trgovca tudi posvaril pred Pivoino in ga opozoril, da je v nevarnosti, da izgubi svoj denar.

Kramar se je vrnil domov ves potr, je začel kričati po sosedstvu in je potem tekel k Pivoini in je bil naigran prizor, kakor jih prireja navadno nezadovoljni dobavitelji loretam ki ostajajo dolžne in se navadno glase tako-le:

začela oboroževati in s tem so začele rasti zahteve irredentističnih republikancev in drugih prijateljev Francozov.

V naravnem stremeljenju, da se postavi jo odnošaji med Avstro-Ogrsko in Italijo na novo prijateljsko podlago, ni nemška vlada opustila nobenega poizkusa, da doseže sporazum, in je 19. marca obljubila garancijo za izvedbo dogovorov neposredno po vojni.

Na prvo določno ponudbo Avstro-Ogrske ob koncu meseca marca, ki je že obljubljala odstopitev italijanskih jezikovnih ozemelj na južnem Tirolskem, ni pristala Italija, temveč je šele 11. aprila naznanila svoje zahteve, ki so se glasila:

Absolutni odstop Trentina s pranjem-skim Bolcanom (Bozen) vred, preureditev meje ob Soči z Gorico, Gradiško in Tržičem vred, preuredbo Trsta z ozadjem v neodvisno svobodno državo ter odstop korculske otoške skupine. Vse te odstopitve naj bi se izvršile takoj in se iz odstopljenega ozemlja izhajajoči pripadniki armade in mornarice nemudoma odstopili. Nadalje je zahtevala Italija popolno suverenost nad Valono, Saseno in popoln desinterecesment Avstro-Ogrske v Albaniji.

Nasprotno pa je Italija prevzela obvezo, da osrane tekom vse vojne neavtrnost. Uveljavljanju nadaljnjih kompenzacij iz člena 7. trozvezne pogodbe se je hotela odreči za čas trajanja vojne in je pričakovala od avstro-ogrške vlade, da se enako odreče glede Dodekanesa.

Dasiravno so te zahteve daleč preokračale mero, ki jo je mogla zahtevati Italija, da zadovolji svoje nacionalne aspiracije, vendar ni avstro-ogrška vlada pretrgala pogajanj, temveč je še nadalje izkušala doseči sporazum.

Nemška vlada si je prizadevala, da bi pripravila italijansko vlado, da bi znižala svoje zahteve, katerih brezpogojni sprejem bi bil škodljivo upravičene koristi in tudi čast podonavske monarhije.

Ko so se še vršila ta pogajanja, je nepričakovano 4. majnika podal italijanski poslanik na Dunaju avstro-ogrski vladi izjavo, da smatra Italija, da je Avstro-Ogrska s svojim postopanjem proti Srbiji meseca avgusta leta 1914. prekršila zvezno pogodbo in je izjavil obenem, da umika vse po svoji vladi dotlej storjene ponudbe. Ta takojmenovana odpoved vendar do leta 1920. veljavne pogodbe sega torej do kritičnih julijskih dni minulega leta in ni bila samo v nasprotju z dobrohotnimi in prijateljskimi izjavami italijanskega kralja meseca avgusta leta 1914. in tedanje njegove vlade, temveč tudi z umetno na člen 7. pogodbe zgrajenimi kompenzacijskimi zahtevami sedanje italijanske vlade.

Nočemo preiskavati, ali so merodajne osebe italijanskega kabineta pri tej izpremembi sledile med tem po tajnih dogovorih ojačenemu nagibanju k sovražnikom z Italijo zvezanih držav, ali pa so se vdale pritisku javnega mnjenja, ki se je ob neprestanem podkurjevanju v tuji službi se nahajajočih listov vedno bolj razgrevalo proti centralnim državam.

Napram nemški državi se je italijanska vlada omejevala na to, da je sporočila v Berolinu izjavo, ki jo je podala na Dunaju.

Zadnji poizkus, da bi se preprečil prestop dosedanjega zaveznika v sovražni tabor, se je napravil 10. majnika s znatno razširjenimi obljubami avstro-ogrške

vlade, ki jih je državni kancelar prečital 18. majnika v državnem zboru.

Tak je bil zgodovinski potek. Po tej stvarni obrazložitvi ne bo mogla zelena knjiga izpremeniti ničesar. In če bi italijanska vlada pograbila za orožje proti dosedanjim zaveznikom, bi storila to, prelomivši zvestobo, da poveča svojo moč, kar pa je bilo ob vseh garancijah ponujen italijanskemu narodu brez prelivanja krvi.

Angleške zahteve napram Italiji.

BASEL, 20. (Kor.) Po privatni vesti »Baseler Anzeigerja« iz Chiassa, je pojasnjevala Italija svoje postopanje z grožnjo Angleške, da le-ta zapre Gibraltarško morskorožino, ako ne nastopi Italija na strani tropsporazuma. Če bi se pa Italija priključila tropsporazumu, pa jej je bil ponujen angleški predujem 3 milijard lir in garancija za neomejeno posest ozemelj, ki naj jih odvzame Avstro-Ogrski. Zato pa bi se morala zavezati, da odda 150.000 mož svojih čet v Dardanele in 300.000 pa v Champagno.

Nota avstrijske vlade Italiji.

DUNAJ, 21. (Kor.) C. kr. vlada je na sporočilo Italije, da smatra trozvezno pogodbo za razveljavljeno, odgovorila s sledečo noto, ki jo je danes popoldne c. in kr. minister za zunanje stvari, baron Burian, izročil italijanskemu poslaniku, vojvodi d'Avarna:

»Avstro-ogrskemu je bilo v čast, da je sprejel sporočilo v zadevi razveljavljanja trozvezne pogodbe, ki ga je 4. majnika podal gospod italijanski poslanik po nalogu kraljeve italijanske vlade.

Z mučnim presenečenjem jemlje: c. in kr. vlada naznanje sklep italijanske vlade, da na tako neposreden način napravi konec pogodbi, ki, temelječ na skupnosti naših najvažnejših političnih interesov, že tako dolga leta zagotavlja varnost in mir in je notorično koristila Italiji. To začudenje je tem upravičenejšo, ker dejstva, ki jih kraljeva vlada navaja v utemeljitev svojega sklepa v prvi vrsti, segajo dalje kot deset mesecev nazaj, in ker je kraljeva vlada od tedaj ponovno izrazila svojo željo, da se vzdrže vezi zveze med obema državama in še ojačajo, željo, ki se je v Avstriji sprejemala vedno ugodno in nahajala prirščnega odmeva.

Vzroki, ki so prisilili c. in kr. vlado, da je podala meseca julija ultimatum Srbiji, so preveč znani, da bi bilo potrebno jih tu ponavljati. Cilj, ki si ga je postavila Avstrija in ki je obstajal v tem, da se obvaruje monarhija prekucskih spletk Srbije in da prepreči nadaljevanje agitacije, ki je šla naravnost za razkosačem Avstro-Ogrske ter je imela za posledico mnogoštevilne atentate in končno sarajevsko tragedijo, se nikakor ni mogel dotikati italijanskim interesom. Kajti c. in kr. vlada ni nikdar predpostavljala in smatra za izključno, da bi se interesi Italije mogli sploh na kak način identificirati z zločinimi kovanstvi, ki so bila naperjena proti varnosti in nedotakljivosti avstroogrškega ozemlja in ki jih je žal trpela belgrajska vlada in jih podpirala. Italijanska vlada je bila v ostalem obveščena o tem in je vedela, da Avstro-Ogrska ni imela napram

Loreta začne potem prositi in pravi: — Potrpitje še nekaj dni, ljubi gospod, prav prirščno vas prosim. — Niti ene ure; potrebujem denar takoj. — Potem storite, kar hočete, toda plačati vas sedaj ne morem. — Tedaj skoči upnik pokoncu, se razjari in zakriči: — Torej taka je ta lepa punčika! . . . Glej, glej jo vendar! Tedaj pa niste bila tako ošabna, ko ste prihajala v mojo prodajalno in ste me prosila, naj vam dajem na upanje! Sramota je, če človek vidi, kako te gospiče hodijo v samem baržunu in svili, imajo pohištva, kakor vojvodinje, in ne plačujejo poštenemu človeku krvavo zaslužene denarja! Fei!

Upnik postaja vedno glasnejši in kriči z naraščajočo besnostjo: — Toda čakaj, ciganka, čakaj, prokleta vlačuga! Tako mi ne uideš! Povem ti, da me boš plačala, ali pa ti razbijem vse tu v tvoji baraki in grem na stražo!

PODLISTEK GREŠNICE.

Roman. — Francoski spisal Xavier de Montépian

List je padel iz rok prestrašenemu Arzenu. Kakor je bil članek po svoji obliki prostaški in neslan, je bila med temi nadtutimi vrsticami skrita grozna resnica, in vsaka beseda je zadelala našega pisatelja kakor bodalce.

Arzenu ni kazalo izbirati ničesar. Odločil se je za neodvrijljivo. Uro pozneje je bil pri izterjevalcu Filidorju Exantivu ter mu je plačal menico in protestne stroške.

Prihodnja številka lista »Loge de face« je priobčila nekaj preklica, v katerem je izjavil urednik, da ga je ukanih neki obrekovalec.

Arzen si je prisegel natihem, da se za vedno odreče literaturi. Verjamemo, da je držal besedo.

XXX. Izbruh.

Nobena skrb in noben strah nista odslej motila ne ravno platičnice ljubezni Fra Diavola in mlade igralke.

Fra Diavolo je bil ponosen in presrečen v zavesti, da je edini lastnik najlepšega dekata v Parizu in Pivoine se je čutila svobodnejše in udobnejše, odkar jo je zapustil Arzen popolnoma.

Prvi dnevi so bili dnevi največje slasti. Slikar je popolnoma zanemarjal svoje delo in je bil vedno pri Pivoini. Brezskrbno sta se vdajala čutni slasti in neskaljeni sreči in sta mislila le na prihodnost, da si jo slikata z največjejšimi barvami.

Fra Diavolo je mislil, da dobliva Pivoine precejšnje plačo, in Pivoine, ki je vedno čula svojega ljubimca govoriti o svojem talentu, je mislila, da mu je treba vzeti le čopič v roko, da izpreminja platno in svoje barve v zlato.

Srbiji nikakršnih osvojevalnih namenov. Izjavljeno je bilo v Rimu izrečno, da Avstro-Ogrska, če bi ostala vojna lokalizirana, ni imela namena, da bi se dotikala integritete ali suverenitete Srbije.

Ko je potem, ko je posegla vmes Rusija, čisto lokalni spor Avstro-Ogrske in Srbije v nasprotju s našimi željami zavzel evropski značaj in ste videli Avstro-Ogrska in Nemčija, da ste napadeni od več velicil, je kraljeva vlada proglasila nevtralnost Italije, ne da bi tudi le najmanje namignila, da bi mogla ta po Rusiji izjaviti, da je došlo časa pripravljene vojne odzveti trojevnim pogodbam eksistencijski temelji.

Kraljeva vlada je bila tedaj mnenja, da se zaveznika po položaju stvari napram Italiji nista mogla sklicevati na slučaj zveze. Toda dala ni nikakršnega obvestila, ki bi bilo upravičeno mnenje, da smatra postopanje Avstro-Ogrske za »ilagantrno kršenje besede in duha zvezne pogodbe«.

Dunajski in berlinski kabinet sta, dasi ravno sta obžalovala sklep Italije, da ostane nevtralna — sklep, ki je po našem mnenju komaj združljiv z duhom pogodbe — vendar lojalno pustila veljati nazor italijanske vlade, in izmenjava mnenj, ki se je vsrila v onem času, je ugotovila neizpremenjeno vzdržanje trojeve.

Ravno z ozirom na to pogodbo, posebno na člen 7., je predložila kraljeva vlada svoje zahteve, ki so šle za tem, da dobi neke odškodnine v slučaju, ko bi Avstro-Ogrska s svoje strani imela po vojni kakšne dobičke teritorialne ali druge naravi.

Zadostuje le, da spominjamo izjav, ki jih je v onem času podal pokojni maršalec di San Giuliano, in brzojav, ki jih je poslal Njeg. Veličanstvo italijanski kralj 2. avgusta 1. 1914. Nj. Veličanstvo cesarju in kralju, da ugotovimo, da kraljeva vlada tedaj v ravnanju Avstro-Ogrske ni videla ničesar, kar bi nasprotovalo dobičkom zvezne pogodbe.

Napadeni po državah trojeve, ste morali Avstro-Ogrska in Nemčija braniti svoja ozemlja. Toda ta obrambna vojna ni nikakor imela za smoter »uresničanja življenjskim koristim Italije nasprotnega programa«. Te življenjske koristi ali ono, kar nam je moglo biti znanega o njih, niso bile nikakor ožrožene. Ko bi bila v ostalem italijanska vlada imela v tem pogledu kakšne pomisleke, bi jih bila mogla uveljaviti, in prav gotovo bi bila in Dunaju i v Berlinu našla najboljšo voljo za varstvo teh koristi.

C. in kr. vlada je sprejela to stališče in je izjavila, da je pripravljena, proučiti to vprašanje, obenem opozarjajoč na to, da bi bilo, dokler se ne ve za pridobitve, ki bi morebiti pripadale Avstro-Ogrski, težko določiti kompenzacije zanje.

Kraljeva vlada se je strinjala s tem nazorom, ki je razviden iz izjave pok. maršala di San Giuliana 25. avgusta leta 1914., v kateri se pravi, da bi bilo prezdaj, »da bi se se sedaj govorilo o kompenzacijah«, kakor tudi iz pripombe vojvode d'Avarna po našem umiku iz Srbije, da »sedaj ni nobenega kompenzacijskega objekta«.

Vkljub temu pa je bila c. kr. vlada vedno pripravljena, začeti razpravo o tem predmetu. Ko je kraljeva italijanska vlada, tudi sedaj se ponavljajoč svojo željo po vzdržanju in utrditvi naše zveze, podala neke zahteve, ki so se pod imenom odškodnine tikale odstopitve integritetnih delov naše monarhije Italiji... je tudi c. kr. vlada, ki je polagala največjo vrednost na ohranitev najboljših odnosov napram Italiji, sama sprejela to podlago za pogajanja, dasi ravno se po njenem mnenju člen 7. nikdar ni uunalsal na ozemlja obeh pogodb sklepajočih strank, temveč edino le na Balkanski polotok.

V pogajanjih, ki so se vsrila o tem predmetu, je pokazala c. in kr. vlada, da jo vedno vodi odkritosrčna želja, da pride do sporazuma z Italijo, in če jej je bilo iz etnografskih, političnih in vojskih vzrokov, ki so bili obširno razloženi v Rimu, nemogoče, da bi ustregla vsem zahtevam kraljeve vlade, so vendar žrtve, ki jih je bila pripravljena žrtvovati c. in kr. vlada, tako znane, da jih more opravičevati edino to želja, da ohrani že toliko let v skupno korist obeh naših dežel obstoječo zvezo.

Kraljeva vlada prigovarja, da bi se moglo po Avstro-Ogrski pomnjenje privolitve uresničiti šele v nedolženem času, t. j. šele po koncu vojne, in zdi se, da zaključuje iz tega, da bi te privolitve mogle s tem izgubiti svojo veliko vrednost.

C. in kr. vlada je sicer poudarjala materialno nemožnost takojšnjega prevzetja odstopljenih ozemelj, a je bila vendar pripravljena, da poda vsa potrebna jamstva, da se pripravi to prevzete in se zagotovi.

Do te točke je dospel pogovor med trgovcem z jestvinami in Pivoine, ko je vstopil Fra Diavolo.

Trgovce se je penil jeze. Pivoine, ki se ni bila utriena proti takim nastopom, se je tresla po vsem telesu. Slikar je povprašal, kaj je vzrok prepri. V par besedah je izvedel, kaj je bilo, in se je vnel potegnil za svojo ljubico.

Trgovce, ki se je nekoliko pomiril, ko je vstopil Fra Diavolo, je postal zopet osoren. Fra Diavolo ga je prijel za ovrtnik, ga je povlekel do vrat ter ga vrgel po stopnicah. Upiuk, ki je tako prijazno ravnal z njim Fra Diavolo, je kričal in klet, da se je razlegalo po vsej hiši. Po vseh nadstropjih so se začela odpirati vrata in radovedne glave so se začele pomalajti skozi nj. Bil je peklenjski škandal.

Pivoine se je napol mrtva sramote in strahu zatekla v svojo spalnico. Fra Diavolo se je zdel stvar, ki se je pripetila, popolnoma v redu. Tako silna je moč navade!

na nedaleč oddaljen rok. Očitna dobra volja in spravilji duh, ki ju je dokazala c. in kr. vlada tekom pogajanj, se zdi, da nikakor ne opravičujeta mnenja kraljeve italijanske vlade, da se mora opustiti vse upanje, da se pride do sporazuma. Tak sporazum se ga more doseči le tedaj, če vlada na obeh straneh ista odkritja želja po sporazumu. C. in kr. vlada ne more vzeti naznanje izjave italijanske vlade, da hoče le-ta zopet doseči svojo popolno svobodo delovanja in smatrati svojo zvezno pogodbo z Avstro-Ogrsko za ničevno in odsej brez učinka, ker je taka izjava kraljeve vlade v očitnem nasprotju s svečano prevzetimi obvezami, ki jih je Italija sprejela v pogodbi od 5. dne oktobra 1912. leta, ki je določila trajanje naše zveze do meseca julija 1. 1920., dovoljevala odpoved eno leto poprej in ni predpostavljala nobene odpovedi ali proglasitve ničnosti pred tem časom.

Ker je kraljeva italijanska vlada odložila vse obveznosti na samovoljen način, odklanja c. in kr. vlada odgovornost za vse posledice, ki bi mogle nastati vsled tega postopanja.

Dunaj, 21. dne meseca majnika 1915 L.

Velike protitalijanske demonstracije v Budimpešti.

BUDIMPEŠTA, 20. (Kor.) Danes so bile tu velike demonstracije, ki so jih izzvali vesti o dogodkih v italijanski zbornici. Tisočero glava množica je prišla, počel patriotske pesmi, vzključilo Nemčiji in strastno se izražajoč proti Italiji pred nemški konzulat, kjer je zapela »Die Wacht am Rhein«. Nato je šla pred turški konzulat, kjer je vzključila Turčiji.

Nato je izkušala množica, silno vpjoič proti Italiji, prodreti pred italijanski konzulat, kar pa je preprečila policija, ki je pozvala množico, naj ne krši gostoljubja. Množica se je nato razšla popolnoma mirno.

Švica prevzame varstvo nemških interesov v Italiji.

BERN, 20. (Kor.) Kakor doznava »Bund« je nemška vlada naprosila švicarski zvezni svet, da bi prevzel varstvo nemških interesov v Italiji. Zvezni svet je odgovoril pritrdilno.

Italija in Turčija.

CARIGRAD, 20. (Kor.) Italijanski poslanik marchese Garroni je danes konferiral z velikim vezirjem in ministrom za notranje stvari.

Kako je Italija dobila Benetke?

Pod tem naslovom prinaša dunajska »Arbeiter-Zeitung« sledeči iz peresa zgodovinarja L. Hartmanna po Friedjungu posneti sestavek:

»Dober Avstrijec H. Friedjung je popisal v svoji znanj knjigi zgodovino Avstrije od 1. 1859. do 1. 1866. Kar tam piše, ko z boješjo razkriva napake avstrijske politike pred 50 leti, je tudi se danes uvaževanja vredno, ko je Avstrija zopet zapletena v velik mednarodni konflikt. Kar se je godilo v tistih letih, ni bilo pravzaprav nič drugega nego likvidacija spačenega dela dunajskega kongresa, ki je vrisal na evropsko karto nove deželne meje, ne ozirajoč se na živovorne sile, ki so se pojavile v narodih po francoski revoluciji; to je bila zmaga trajno nepremagljivega ljudskega gibanja n-d predmarčno diplomacijo. Narodnostna avstrijska država, v zapadni Evropi za njia zastopnica zastarelih metod, se je postavila pred dve neizpolnjeni nalogi. Hotela je ohraniti svoje prvenstvo v Nemčiji in preprečiti ujedinjenje nemških držav in zajedno je hotela ohraniti svojo pozicijo v Italiji, kar je bil glavni kamen napote laškemu uedinjenju. S Pjemon-tom, predboriteljem za lasko edinost, se je zvezal 1. 1859. Napoleon III., ki je imel sicer tudi samopašne namene, čigar politika pa je slonela na narodnem principu, katerega je priznaval. Posledica te koalicije je bila za Avstrijo izguba Lombardije in laških sekundo-genitur. Ze takrat so se začeli v Nemčiji značilni glasovi, ki so povdarjali tako, kakor je to storil Lasalle v eni svojih najboljših brošur, skupne interese Prusije in Italije proti Avstriji, ki je stala njihovim namenom na poti. A šele Bismarck je sklenil v aprilski konvenciji 1. 1866. od Napoleona protežirano zvezo med Prusi in Lahi, ki je zapletla Avstrijo v boj na dveh frontah.

Italija ni nikdar smatrala svoje vzhodne meje, katero je dobila 1. 1859., kot definitivno. Od Napoleona diktirane sklope v Villa Franksi po znagoviti vojni sta smatrala vlada in ljudstvo vedno kot ponižanje. Hoteli so celo Italijo, Benečijo in Trentino. Ljudstvo ni poznalo nobenih diferenc zaradi cilja Različne vlade so se sicer morale ozirati na vranjepolitične potrebe in so morale biti razli-vanje politične potrebe in sredstev in ugodnega trenutka; toda vse so smatrale za svojo dolžnost, da se poslužijo prve prilike, ki se jim je nudila.

Avstrijska politika tej situaciji ni bila kos. Vodilni moze so omahovali med upom in strahom; v svoji — od Friedjunga tako krasno opisani — kratkovidnosti niso bili v stanu postaviti si en cilj in ga zasledovati, in bili so docela nezmogni, s krepko možatostjo se opreli neodgovornim vplivom. Deloma iz pomanjkanja dalekovidnosti, deloma proti svojem boljšemu prepričanju so pustili, da je državni voz drčal navzdol. Pač so se nekoliko upoštevali pomisleki vojakov, ki so opozarjali na težave vojne na dveh frontah, in omahovali so dolgo sem in tja, ne da bi kaj sklenili. Ko je bila prusko-laska konvencija že sklenjena, so poskušali zaveznike razdružiti; hoteli so odstopiti Beneško, a ne Italijo, ampak Napoleonu, katerega so napravili na ta način za odločevalca, in hoteli so Beneško odstopiti ne brez-pogojno, ampak samo proti odškodnini v Sleziji, katero bi vzeli Prusom, če bi ostala Italija nevtralna. Ko je postal diplomatiki položaj vedno sitnejši in Dunaj čimdalje ner-

vozejši, so se na Napoleonovo zahtevo odrekli tudi odškodnini in se izrekli za odstop Beneške že pred vojno. Toda bilo je prepozna; Italija je bila že s pogodbo vezana in prvi minister La Marmora se je po nekotikem obotavljanju odločil za pogodbo; do tega koraka ga je privedla misel da noče prejeti Beneške iz rok Napoleonovih, čigar zaščito je bilo treba 1. 1859. tako drago plačati, in pa dejstvo, da je postajalo ljudstvo v času neodločnosti in čakanja vedno strastnejše in bojevitije. Morda bi bil odkrit in javen odstop Benečije Italiji še preprečil vojno, ker vojna ne bi bila imela v tem slučaju nobenega pomena več. Avstrija pa se za tak korak ni mogla odločiti; pač pa je sklenila dne 12. junija s Francijo pogodbo, katero je Beust pozneje imenoval »najneverjetnejši akt«, kar jih je kedaj videl. Avstrija se je zavezala, da na vsak način odstopi Benečke Italiji, najsi zmaga ali podleže, zato pa se je garantirala papežu njegova posest; če bi Avstrija kaj pridobila v Nemčiji, naj tudi Napoleon v Nemčiji ne kaj dobi. Benetke so torej bile izgubljene, Avstrija se je pa morala vse eno vojskovati na dve strani. Friedjung sklepa: »Vojna v Italiji se da opravičiti le, če bi bili resno poskušali varovati svoje meje. Na to pa vlada ni več mislila, toda njeni predsodki ji niso dovoljevali več, da stopi z lasko vlado zastran Benečije v neposredno dotiko. Italija je bila namreč nelegitimna država in zato se je bilo treba posluževati Napoleona, naj-legitimnejšega vseh vladarjev. Etiketenmu vprašanju na ljubo se je zaigrala usoda države na dveh nezadostno pripravljenih bojščih«. — »Slovenec« pripominja: Mi bi pristavili, da s splošnega — ne samo z avstrijskega — stališča vojna na obrambo tedanje državne meje tudi ne bi bila opravičena, ker so bile Benetke z Avstrijo pod vsakim pogojem nenaravno združene, česar ni bilo mogoče vzdrževati.

Na vsak način je to zgodovinski unikum, da se država krvavo vojskuje pod najslabšimi pogoji za deželo, katere je bila, ne le nevdružljiva, ampak že odstopljena. To je bil triumf prestižne politike, ki stavi videz nad resnico. Ta politika je dovela Avstrijo do Kraljevega Grada in je oživljala sovraštvo Italijanov za dolgo časa. Mogoča je bila le zaradi tedanjih nemogočih političnih razmer v Avstriji. Ljudstva ni čul nihče, ljudski interesi niso bili zastopani, in le ozek krog neodgovornih oseb je odločeval usodo države.

Domuče vesti.

Naznanitev zalog volne. C. kr. namestnišveni svetnik razglša: Opozarja se na predpise ministrskega ukaza z dne 14. maja 1915 drž. zak. št. 121 o dolžnosti naznanjati zaloge ovčje volne. Vsakdo, ki ima nepodelano ovčjo volno, ali ovčjo volno, ki se ne podeluje, v svojih ali tujih prostorih ali za druge v shrambi, je dolžan naznaniti tekom 8 dni c. kr. namestništvem svetniku v Trstu (Via Caserma h. št. 7) te zaloge po stanju z dne 20. majnika 1915. Za naznanilo, katero je podati v dveh izvodih, je porabljeni edinole obrazec, ki se izdajajo pri omenjenem uradu. Natančni predpisi se nahajajo v obrazcu. Dr. Fabrizio m. p.

Post. Dobernik o novi uredbi v Avstriji. Koroški poslanec Dobernik — kakor znano — vrši tudi ulogo nekakega mentorja tržaškega nemstva — je bil te dni na letnem zborovanju solnograške nemško-svobodomiselnice narodne zveze in je podal programatični izjav za novo uredbo Avstrije. Misli da je na novo dogradnjo Avstrije. Z delom za reformo bodočnosti da je treba začeti takoj. Nepremično podlago da mora tvoriti tesna zveza med ljudstvom, državo in dinastijo, ki predstavljajo nerazdružljivo celoto. Na taki podlagi moremo zgraditi pomlajeno Avstrijo, v kateri se dragocene moči, ki so šele v času vojne prišle do veljav v vsej njih veličini, morejo smoteno porabiti in se ne smejo več razcepljati kakor so se poprej. Ne glede na druge temeljne obnove bo nujno potrebna reforma uprave in parlamenta. Pri poslednji pa treba ohraniti načelo splošne volilne pravice. Med najvažnejše naloge prihodnje Avstrije da spada skrb za izpopolnitev vojske in za ojačenje gospodarske samooskrbe, kakor delo za stabiliziranje razmerja do Ogrske, in slednjič: čim tesnejša gospodarska zveza med monarhijo in nemško državo.

V teh izjavanjih se nam kaže poslanec Dobernik kot nekaj reknavalecent. Gre mu na bolje, ozdraveva, dela rahle korake, ali krepkega in odločnega koraka si vendar ne upa storiti. Naglašajoč potrebo prezidave, priznava da na dosedanjem posloppu nekaj ni bilo prav. Ali da bi naravnost pokazal s prstom na zlo — ne, tega ne! Po njegovem ima celota tri komponente: ljudstvo, državo in dinastijo. Vprašali bi ga, naj nam nekoliko definira pojem »država«! Ali, če hočemo zasukati vprašanje: kdo tvori državo, tega tretjega komponenta celote? Mari ni to oblika, v kateri so se državljani združili k skupnemu življenju? In v Avstriji ob nje narodnostni strukturi! Mari niso nje narodi sestavni deli države?!! Zaključek tega dejstva je istotako enostaven kakor železno logičen: akaj naj bo tretji komponent celote (država) zdrav mora biti zdravo tudi medsebojno razmerje med njega sestavnimi deli! Te jasne resnice ni hotel izreči gospod poslanec Dobernik! Če že ne pred vsem, pa vsaj z vsem povdorkom bi bil moral povedati svojim poslušalcem v Solnogradu, da Avstriji nujno treba reforme neje dose-danje narodnostne politike. Vidi se mu, da ga nekaj tišči; nedostaja pa mu poguma — odkritosti, da bi pogledal resnici naravnost v oči, ker si še vedno ogleduje stvari okoli oga — svoje stranke in tistih nje aspiracij, ki so doslej izzivala najodločnejše nasprotstvo. Tega nasprotstva ne odpravi nobena reforma uprave ali parlamenta! Kaj bi rekli zdravniku, ki bi kurtal uho, kadar pacijenta boli — oko?!! Po-

slanec Dobernik je govoril o dragocenih silah, ki so se le v vojni prišle do polne veljave. Mislimo, da prav razumemo, kaj je hotel reči. Odgovoriti pa moramo, da te dragocene sile so bile vedno tu ter da se more njih delovanje prenesti z bojišča v vse življenje države — z revidirano narodnostno politiko. To reformo naj uvrsti posl. Dobernik v vrsto drugih svojih reform. Seveda se bodo morali pri tem reformirati izvestni njegovi dobri znanci — razni volksrati!!

Občinstvo opozarjamo, da je pod silo sedanjih razmer moral fotograf Jerkič začasno zapreti svoj tržaški atelje ter da zadnja naročila izvrši v Gorici. Naročniki naj se obračajo na naslov: Fotografski atelje A. Jerkič, Gorica. Ob enem naj sporoče svoj naslov.

Kam so Belgijci poskrili svoje dragocenosti? Čim je bila proglašena vojna, je bila belgijski vladi prva skrb, da svoje umetniške dragocenosti spravi na varen kraj. Kar se da lahko odpraviti, so hoteli prepeljati na Angleško, v Holandijo in v Zedinjene države, ali niso imeli več časa za to. Zato so morali za časa naskoka na Bruselj in Brugge in druga mesta svoje dragocenosti spraviti v kleti, odkoder so prišle zopet na svoja stara mesta. V Antwerpnu se je zgodilo istotako. Bili so tako gotovi, da bo mesto zasledeno, da je ravnatelj antwerpskega muzeja že dne 3. avgusta odredil, da se dragocenosti spravijo na varno mesto. Glasovite umetnine Van Dicka, Rubensa, Jordaeusa, Quittena in ostale umetnine so spravili v kleti, kjer so jih dobro skrili. Prenasjanje ni bila lahka stvar, kajti cele štiri tedne so spravljali umetnine v kleti. Istotako so spravili v kleti dragocenosti antwerpskih cerkva. Ali mnoge dragocenosti niso mogli več skriti, pa so ostale na svojem mestu. V tej zmešnjavi je nekaj krasnih slik zmanjkalo, in se ne ve, kam so prišle. Odkar je v Belgiji nemška vlada, so te umetnine zopet nameščene v muzejih.

Darovi.

— Delavsko podporno društvo »daruje v spomin svojega dolgoletnega, nepozabnega predsednika, pok. g. prof. Matka Mandica K 50.— možki podružnici CMD v Trstu. Denar hrani uprava.

Velika svota denarja

se zamore naključiti vsakomur, ki postane naš naročnik. — Brezplačna pojasnila pošilja: : : Srečkovno zastopstvo 4, Ljubljana : : :

MALI OGLASI

se računajo po 4 stot. besedo. Mastno tiskane besede se računajo enkrat več. — Najmanjša pristojbina znaša 40 stotink. :

čevlarskoga delavca takoj, za vsako delo, Belvedere št. 2. Grizon. 258

Kupujem zakljke (vrece) vsake vrste. — Ulica Solitario 21. Jakob Margon. 92

Pertot, urar, ulica Stadion št. 26!! 228

Odda se takoj meblirana soba dvema gospodoma, s hrano. Ulica Belvedere št. 2, II. nad. 408

Fotograf A. Jerkič Trst, Via delle Poste 10. Gorica: Gosposca ulica št. 7. Izvršuje vsa fotografska dela. 2436

Lepe prostore z stelahmi za mečano trgovino in prostor za prodajo južnega sadja odda F. CVEK, Kannik (Kranjsko). 255

Štedilne družinske peči : za pečenje kruha itd. po K 720, medena obesala za zavese K 350, prodaja CESKA, Trst, ul. Caserma št. 14. 29

Zenska za hišna dela se išče za predpolne in popolne. Naslov: Via Galileo Galilei št. 8, IV. nad. 498

Kdor ima „Edinost“ od 1. novembra 1911 naj jo prinese inš. odd. Edinosti proti primerni nagradi.

Gospu vdova, zmožna gospodinja v trgovini bi sprejela kakršnokoli službo tukaj ali pa v Istri ali Dalmaciji. Poudarjeno »Vdova« inš. odd. Edinosti. 406

Naznanilo.

Podpisani naznanja vsem svojim cenjenim klientom, da je vsled hitrega poziva k vojakom bil prisiljen zapreti svojo brivnico.

V. Gjurin, brivec v Trstu ulica Mercandante 1.

Umetni zobje

z in brez čeljusti, zlate krone in obročki VILJEM TUSCHER konces. zobotehnik

TRST, ul. Caserma št. 13, II. n. Ordinira od 9 zjutraj do 6 zvečer.

ANTON LENČEK

enoletni prostovoljec

v 22 letu starosti, po dolgi in mučni bolezni, danes ob 6.45 pop. mirno v Gospodu zaspal. Pogreb se bo vsrtil v nedeljo iz mestne bolnišnice naravnost na vojaško pokolišče.

TRST, 21. maja 1915.

Anton Lenček, oče. Tereza Lenček, mati. Viktor Lenček, brat. Tereza Lenček, sestra.

Tožnim srecem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljri sin, oziroma brat

ANTON LENČEK

enoletni prostovoljec

v 22 letu starosti, po dolgi in mučni bolezni, danes ob 6.45 pop. mirno v Gospodu zaspal. Pogreb se bo vsrtil v nedeljo iz mestne bolnišnice naravnost na vojaško pokolišče.

TRST, 21. maja 1915.

Anton Lenček, oče. Tereza Lenček, mati. Viktor Lenček, brat. Tereza Lenček, sestra.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. J. Čermák

se je preselil in ordinira sedaj v Trstu, ulica G. Rossini št. 12, vogal ulice delle Poste.

Izdiranje zobov brez bolečine. Plombiranje.

Zaloga tu in inozemskih vin, špirta, likerjev in razprodaja na drobno in debelo

Jakob Perhauz

Trst, Via delle Acque št. 5

(Nasproti Caffè Centrale).

Velik izbor francoskega šampanja, penečih dezer-tin italijanskih in avstro-ogrskih vin. Bordeaux, Burgunder, renskih vin, Mesella in Chianti. Rum, konjak, razna žganja ter posebni pristni tropinovec slivovce in brinjavec. Izdelki 1. vrste, došli iz do-tičnih krajev. Vsaka naročba se takoj izvrši. Raz-pošilja se po povzetju. Ceniki na zahtevo in franko.

Razprodaja od pol litra naprej.

Dnevnik „Edinost“ v Trstu

je izdal in založil naslednje knjige:

1. »VOHUNA«, Spisal I. F. Cooper. — Cena K 1.60.
2. »TRI POVESTI GROFA LEVA TOL-STEGA«. — Cena 80 vin.
3. »KAZAKI«, Spisal L. N. Tolstoj. Poslo-venil Josip Knaflič. — Cena K 1.60.
4. »PRVA LJUBEZEN«, Spisal I. Sjergiev-ič Turgenjev. Poslovenil dr. Gustav Gregorin. — Cena 1 K.
5. »POLJUB«, Povest iz gorskega življenja češkega ljudstva. Spisala Karolina Světa. Poslovenil F. P. — Cena 80 vin.
6. »BESEDA O SLOVANSKEM OBRE-DNEM JEZIKU PRI KATOL. JUGO-SLOVANIJI«. (Malo odgovora na škola Nagla poslovno pastirsko pismo v pouk slov. ljudstvu.) — Cena 80 vin.
7. »IGRALEC«, Roman iz spominov mladeniča. Ruski spisal F. M. Dostojevskij. Poslovenil R. K. — Cena K 1.60.
8. »JURKICA AGIČEVA«, Spisal Ksa-ver Sándor - Gjalski. Prevel F. Orel. Cena K 2.
9. »UDOVICA«, Povest iz 18. stoletja. Napisal I. E. Tomič. Poslovenil Stefan Klavž. Cena K 1.60.
10. »JUG«, Historičen roman. Spisal Prokop Chocholoušek. Poslovenil H. V. Cena K 3.
11. »VITEZ IZ RDEČE HIŠE«, (Le Chevalier de Mais'm rouge.) Roman iz časov francoske revolucije. Spisal Aleks. Dumas star. Prevel Ferdo Perhauz. — Cena K 2.50.

TISKARNA

EDINOST

Telef. 11-57 TRST Telef. 11-57

ul. sv. Frančiška As. 20

Izvršuje tiskarska dela v najmodernejšem slogu, bodisi v p.i.prostem ali v zabavnem tisku in po zmernih cenah. - Vizit-nice, vabila, memorandum, zavitke, dopisnice okrožnice, pisnični papir, trgovske cenike itd. P. p. naročnikom ugodi z izvršenjem naročila : : v najkrajšem času : : :